

[Indenrigsministeren]

kredse, og det er – som man har brugt mange kræfter på at diskutere i Retsudvalget med justitsministeren – en forløber for en mere omfattende statistik over udlændinges kriminalitet, som primært vil være baseret på udtræk fra det ny kriminalregister.

Det ny kriminalregister tages i brug i slutningen af 1994 – så vidt jeg ved, er det i november – og registret forventes derfor først at kunne danne grundlag for statistik om udlændinges kriminalitet, når man når hen på sommeren 1995. Her er der altså tale om en tofaset indsats, kan man sige: først det, der kommer om 14 dage for at få et foreløbigt overblik, og så den endelige omfattende statistik.

I det beslutningsforslag, som vi behandler her i dag, har Fremskridtspartiet foreslået, at alle udlændinge, der idømmes fængselsstraf her i landet, skal udvises ved afsoningens ophør, og den udviste udlænding skal samtidig meddeles indrejseforbud for bestandig.

Jeg synes, det er nødvendigt i den forbindelse at sige, at der allerede i dag i udlændingeloven er regler om udvisning af udlændinge, som dømmes for kriminalitet, og der er også allerede i dag regler om indrejseforbud. Reglerne udgør et nuanceret system, hvorefter der i forbindelse med en beslutning om udvisning af en udlænding bl.a. lægges vægt på, hvor længe den pågældende har opholdt sig her i landet, og hvor grov den begåede kriminalitet er.

Regeringen finder, at tankegangen bag de differentierede udvisningsregler i udlændingeloven er rigtig, og kan derfor ikke gå ind for de meget firkantede forslag til løsning, som Fremskridtspartiet lægger op til. Efter udlændingeloven kan en anerkendt flygtning kun udvises, hvis det er påkrævet af hensyn til statens sikkerhed, hvis flytningen vedholdende har begået grov kriminalitet, eller hvis flytningen idømmes mindst seks måneders ubetinget fængsel.

Asylansøgere, som jo har været meget stærkt inde i billedet i denne debat og i hvert fald i den del af debatten, som medierne har beskæftiget sig med, kan udvises i langt videre omfang. Jeg kan eksempelvis oplyse, at en asylansøger kan udvises af landet, såfremt den pågældende findes skyldig i en lovovertrædelse, der kan medføre højere straf end hæfte, og den pågældende idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsforføl-

gelse, der giver mulighed for frihedsberøvelse. Denne afgørelse træffes af domstolene i forbindelse med behandlingen af straffesagen.

Derudover er der en lang række andre regler i vores nuværende lovgivning. Vi har i praksis opbygget et system, hvor der er en meget nøje forholden sig til, under hvilke vilkår man skal udvises, og under hvilke vilkår man skal have en livsvarig adgang forbudt til Danmark-ordning – eller hvordan man nu vil udtrykke det – altså, hvordan man i praksis sørger for, at folk, der har begået grov kriminalitet, ikke kan få lov til at indrejse i Danmark igen. Vi har også regler, der siger, at hvis man f.eks. har begået narkotikakriminalitet, kan man ikke komme ind i Danmark igen. Alt i alt tror jeg man må sige, at vi har et system, hvor vi med de ændringer, der nu vedtages i Folketinget i løbet af ganske få uger, har fået gjort en indsats imod den helt uacceptable kriminalitet, som også findes blandt udlændinge, der opholder sig i Danmark.

Jeg vil godt lægge meget stor vægt på det sidste, for det er i alles interesse, ikke mindst asylansøgernes, at vi bekæmper kriminaliteten, at vi kommer ud over det for det meget store flertal af flygtninge og asylansøgere helt uacceptable, at det, at nogle få begår kriminalitet, er med til at kaste et helt urimeligt skær over fremmede i Danmark som gruppe. Derfor er det både i samfundets og i flygtnings og asylansøgers interesse, at der bliver gået hårdt til værks på de her områder.

Det er det, der lægges op til med de ændringer, vi behandler i øjeblikket, og samlet set betyder det, at et forslag som det, Fremskridtspartiet kommer med, ikke er aktuelt.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Der er tre ting, jeg gerne vil fremdrage, inden debatten går i gang for alvor. Jeg synes, ministeren tog det her mere alvorligt, end jeg egentlig havde forestillet mig, og det kan jeg da kun sige tak til ministeren for. Men jeg vil godt spørge ministeren allerede nu, hvorfor ministeren i indledningen af sin tale siger, at sådan et forslag skal tages alvorligt, selv når det kommer fra Fremskridtspartiet. Jeg synes, det stadig væk er en anstødssten i hele den debat, der foregår, at ministeren kan få sig selv til at sige sådan nogle ting, hvorefter ministeren faktisk